

Prologus

Iuxit illam omnis populus diebus se-
pem. In omni autem spacio vite eius
non fuit qui perturbaret israel. et post mor-
tem eius annis multis. Dies autem vi-
ctorie huius festivitatis ab hebreis in
numero sanctorum dierum accipitur et coli-
tur a iudeis ex illo tempore usque in pente die.

Explicit liber Iudich.

Incipit prologus in librum hester.

librum hester varijs trans-
latoribus constat esse via-
cum quem ego de arcinis he-
breorum reuelans verbum
et verbo expressius transluli. Quem librum
editio vulgata laciniosis hincinde ver-
borum funibus trahit. addens ea que ex
tempore dici poterant et audiri sicut so-
litum est scolaribus disciplinis sumpto-
chamate excogitare quibus verbis uti
potuit qui iniuriam passus est vel ille qui
iniuriam fecit. Tlos autem o paula et
eustochium quoniā et bibliothecas he-
breorum studiis intrare et interpre-
tatum certamina comprobasti: tenen-
tes hester hebraicum librum per singu-
la verba nostram translationem aspici-
te: ut possitis agnoscere me. nihil etiā
augmentasse addendo sed fidei testi-
monio simpliciter sicut in hebreo habe-
tue historiam hebraicam latine lingue
tradidisse. Nec affectamus laudes ho-
minum nec vituperationis expauesci-
mus: deo enim placere curātes minas ho-
minū penitus non timemus. quia deus
dissipat ossa eorum hominibus placere desi-
derat. et hinc apostolum quod eiusmodi sunt ser-
ui christi esse non possunt. Rursus in li-
bro hester alphabetum et munio usque ad
theca lēam fecimus diuersis in locis:
volentes. s. septuaginta interpretū or-
dinem per hoc insinuari studio lectori.
Nos enim iuxta morem hebraicum or-
dinem prosequi etiā in septuaginta e/
ditione maluimus.

Explicit plog? Incipit lib hester: Ca. I.

¶ diebus as

i suerū qui regnauit ab in-
dia usque ethiopiā sup cen-
tū vigintiseptē puicias
qui sedit i solio regni sui: sua cuncta res
gni eius exordiū fuit. Tertio igit anno
imperiū sui fecerat grande coniuīū cu-
ctis principibus et pueris suis fortissi-
mis persarum et medorum inclytis et
prefectis puinciarum coram se: ut ostē
deret divitias glorie regni sui ac magni-
tudinem atque iactantiam potentie sue
multo tempore: centū videlicet et octo
ginta diebus. Cumque impleretur dies
coniuīū invitauit omnem populum quod
inuentus est in suis a marimo usque ad
minimum. et iussit septem diebus cō-
uiuīū preparari in vestibulo porti et
nemoris quod regio cultu et manu cō-
fitemur erat. Et pendebant ex omni pte-
centoria aerei coloris et carbasi ac hya-
cinctini: sustentata funibus byssinis at-
que purpureis qui eburneis circulis in-
serti erant et columnis marmoreis ful-
tiebantur. Lectuli quoque aurei et argē-
tei super pavimentum smaragdino et
pario stratum lapide dispositi erant:
quod mira varietate pictura decorabat.
Sibebant autem qui invitati erant. au-
reis poculis ei alijs atque alijs vasis ci-
bi inferebantur. Clinum quoque ut ma-
gnificētia regia dignum erat abundās
et precipuum ponebatur. Nec erat qui
nolentes cogeret ad bibendum sed si-
cuit rex statuerat preponēs mensis sin-
gulos de principibus suis ut sumeret
vnum quisque quod vellet. Elasthi quoque
regina fecit coniuīūm seminarum in
palatio ubi rex asuerus manere cōsue-
uerat. Itaque die septimo cum rex esset
hilarius et post nimiam potionem inca-
luisse mero: precepit maumam et ba-
gatha et arbona et bagatha et abgatha
et carath et charchas septē eunuchis qui
in cōspectu eius ministrabāt: ut intro-
duceret reginā valthi corā rege posito
sup caput ei⁹ diadema ut ostenderet

cunctis populis et principib⁹ eius pul
tritudinē. Erat enī pulcra valde. Que
renuit et ad regis imperium quod per
eunuchos mandauerat venire p̄cepit
Unde iratus rex et nimio furore suc
census interrogavit sapientes q̄ ex mo
re regio semp ei aderāt ⁊ illoꝝ faciebat
cūcta cōfilio scientiū leges ac iura ma
iorum; erāt aut̄ primi et primi charse
na et cethar ⁊ admatha ⁊ tharsis ⁊ ma
res ⁊ marsana ⁊ mamucha septem du
ces persarū atq̄ medoꝝ; qui videbant
faciem regis ⁊ primi post eum residere
soliti erant: cui sententie vasthi regina
subiaceret que asueri regis imperiū qđ
p̄ eunuchos mādauerat facere noluis
set. Respondit q̄ mamucha audiēte re
ge atq̄ principib⁹. Nō solum regem le
sit regina vasthi: sed et omnes populos
et principes qui sunt in cunctis puinc
tis regis asueri. Egredietur enim ser
mo regine ad omnes mulieres vt con
temnāt viros suos et dicant. Rex asue
rus iussit vt regina vasthi intraret ad
eum ⁊ illa noluit: atq̄ hoc exemplo oēs
principum coniuges persarū atq̄ me
dorum paruipendent imperia marito
rum. Unde regis iusta est indignatio
Si tibi placet egrediatur edictus a fa
cie tua et scribatur iuxta legē psarū atq̄
medorum quam preteriri illicitum est
vt nequaꝝ vltra vasthi ingrediatur ad
regem: sed regnum illius altera q̄ me
lior est illa accipiat. Et hoc in oē qđ la
tissimum est puinciarum tuarū diuul
getur imperiū: et cuncte vxores tā ma
iorum q̄ minorū referāt maritis suis
honorem. Placuit cōfiliū eius regi
et principibus: sciteq̄ iuxta consilium
mamucha ⁊ misit epistolas ad vniuer
sas, puincias regni suorū queq; gēs au
dire et legere poterat diuersis linguis
et lēis esse viros principes ac maiores
in domib⁹ suis et hoc p̄ cunctos popu
los diuulgari.

II

Is itaq; gestis: postq; reg⁹ asue
b⁹ ri indignatio deferuerat: re
cordatus est vasthi que fecisset

vel que passa esset: dixerūtq; pueri reg⁹
ac ministri eius. Querant regi puerne
virgines ac speciole et mittantur qui
cōsiderent p̄ vniuersas puincias puel
las speciosas et virgines et adducant
eas ad ciuitatem susan. et tradēt in do
mum seminarū sub manu egei eunu
chi qui est prepositus ⁊ custos mulie
brem et cetera ad v̄sus necessaria. Et
quectis inter omnes oculos regis pla
cuerit: ipsa regnet provasthi. Placuit
sermo regi: et ita vt suggaserant iusit
fieri. Erat vir iudeus in susis ciuitate
vocabulo mardockeus filius iair filii se
mei filii cis de stirpe gemini qui trans
latus fuerat de hierusalem eo tempore
quo iechoniam regez iuda nabucodonos
nos rex babilonis translulerat q̄ fuit
nutritus filie fratri sui dedisse que al
tero nomine vocabatur hester et vtrū
q̄ parentem amiserat pulcra nimis et
decora facie. Mortuusq; patre ei⁹ ac ma
tre. mardockeus sibi eaz adoptauit in
filiam: Cunq; percre bruisset regis im
perii et iuxta mandatum illius multe
pulcre virgines adducerentur susan ⁊
egeo tradiceretur eunicho: hester quoq;
inter ceteras puellas ei tradita est: rot
seruaref in numero seminarū. Que
placuit ei et inuenit gratiam in cōspe
ctu illius. Et precepit eunicho vt ace
leraret mundum muliebrem et trade
ret ei partes suas ⁊ septez puellas spe
ciofissimas de domo regis et tam ipaz
q̄ pedissequas eius ornaret atq; cole
ret. Que noluit indicare ei populuz et
patriam suam. Mardockeus enim pre
ceperat ei vt de hac re omnino retice
ret: qui deambulabat quotidie ante ve
stibulum domus in qua electe virgines
seruabantur: curam agens salutis he
ster et scire volēs quid ei acciderit. Cū
autem venisset tempus singularū per
ordines puellarū vt intrarent ad re
gem: expletis omnib⁹ que ad cultū mu
liebrem pertinebant mensis duodecim?
vertebat ita dumtaxat vt sex mensib⁹

Hester

oleo vnguentur myrtino & alijs sex q; busdam pigmetis & aromatib; yterent. Ingrediētesq; ad regē: quicquid postū lassent ad ornatū ptimes accipiebant & vt eis placuerat cōposita: de triclinia fē minariū ad regis cubiculū transiebant. Et que intrauerat respere egrediebāt mane: atq; inde in secū das edes dedū cebant q; sub manu fasagaci eunuchi es- tant qui cōcubinis regis p̄sidebat nec habebat potesta: ē ad regē vltra redeun di nisi voluisset rex et eā venire iussisset ex nomine. Euoluto aut̄ tpe p̄ ordinez instabat dies q; hester filia abrahil fratris mardocheti quā sibi adoptauerat i filiā teberet intrare ad regem. Que nō quesuit muliebrem cultū sed quecūq; voluit egeus eunuchs custos virgi- num: hec ei ad ornatū dedit. Erat enim formosa valde et incredibili pulcritudi ne: oīm oculis gratiosa et amabilis vi debatur. Ducta est itaq; ad cubiculū re- gis asueri mense decimo qui vocat̄ the- beth septimo anno regni eius & adama uit eā rex plus q; oīs mulieres: habuit & gratiā & misericordiā corā eo sup̄ oīs mulieres. & posuit diadema regni in ca- pite ei: fecitq; eā regnare i loco yasthi. Et iussit cōiuiū p̄parari per magnifi- cum cunctis principib; & servis suis p̄ cōiunctione & nuptijs hester. Et dedit requiē vniuersis p̄uincij: ac dona lar- gitus est iurta magnificentiā principa- le. Cunq; et secundo quererent vir- gines et cōgregarent: mardochetus ma- nebat ad ianuā regis: necdū pdiderat hester patriā et pplm suū iurra mādatū eius. Quicqd enī ille p̄cipiebat obser- uabat hester & ita cuncta faciebat vt eo tpe solita erat quo eā paruulū nutrie- bat. Eo igitur tpe quo mardochetus ad regis ianuam morabāt irati sunt baga- than & thares duo eunuchi regis q; ia- nitores erāt et in primo palatiū limine residebant. voluerūtq; insurgere in re- gem et occidere eū. Quod mardochēu nō latuit. Statimq; nuncianit regine hester et illa regi ex nomine mardocheti

qui ad se rem detulerat. Quesitū est et inuenitum et appensus est vterq; eorū in patibulo. Et iussit rex vt in libro me moriali scriberet: vt p̄ vita sua aliqd res pen saret ei. Mandatūq; est historijs et annalib; traditū corā rege. III

¶ Si hec rex asuerus exaltauit
aman filiū amadathi q; erat de
stirpe agag. et posuit soliū eius
sup̄ oīs principes q; s habebat. Cuncti
q; serui regis qui in foribus palatiū re-
flectebant genua et adorabant
aman. Sicut p̄ceperat eis imperator
Solus mardochetus nō reflectebat genu
neq; adorabat eū. Cui dixerunt pueri
regis qui ad fores palatiū residuebant.
Cur preter ceteros nō obseruas manu-
datum regis. Cunq; hoc crebrius dice-
rent et ille nollet audire: nuncauerūt
aman scire cupientes vtrū p̄seueraret
in sententia. Dixerat enī eis se esse ius-
deum. Quod cum audiuisset aman et
experimento probasset q; mardochetus
non sibi reflecteret genu nec se adoraret
iratus est valde & pro nihilo duxit in v-
num mardochēum mittere manus su-
as audierat enim q; esset gentis iudee.
magisq; voluit omniē iudeorum qui e-
rant in regno asueri perdere nationež.
Dense primo cuius vocabulum est ni-
san anno duodecimo regni asueri mis-
sa est sors in vnam que hebraice dici-
tur phur coram Aman quo die et quo
mense gens iudeorum tederet interfici.
et exiuit mensis duodecimus qui ro-
catur adar. Dixitq; amā asuero. Est po-
pulus per omnes prouincias regni tui
dispersus et a se mutuo separatus nos-
uis viens legibus et ceremoniis insu-
per et regis scita cōtemnens. Et opti-
me nosti q; non expediāt regno tuo vt
insolecat per licentiam. Sic tibi placeat
decerne vt pereat. et decem milia talen-
torum appendam arcari gaē tue.
Tulit ergo rex anulum quo vtebatur
de manu sua: et dedit eum Aman filio
Amadathi te progenie Agag hosti ius-
deorum. Dixitq; ad eum.

Argentū qđ tu polliceris tuū sit: te pō
pulo age qđ tibi placet. Elocatiq; sunt
scribe regis mēse primo nisan tertia die.
cima die eiusdē mēsis, et scriptuz est vt
iussēt aman ad oēs satrapas regis, et
iudices primaz diuersarūq; gentiū: vt
qz gens legere poterat et audire p va
riete linguarū ex nomine regis asueri
et lēe signate ipi? anulo misse sunt per
cursorēs regis ad vniuersas puincias
vt occiderent atq; delerēt oēs iudeos a
a puero vscz ad senē, puulos et mulieres
vno die. hoc ē tertiodecimo mēsis duo
decimi qui vocat adar. et bona eoz diri
perēt. Hūma autē epistolarū hēc fuit:
vt oēs puincie scirent et pararet se ad
p̄dictā die. Festinabāt cursorēs q missi
erāt regis imperiū explere. Statimq;
in suis pepēdit edictū: rege et amā ce
lebrāte cōiuiniū, et cūctisq; iudeis q in
vrbe erāt flentibus. IIII

Cum audisset mardochaeus.
q scidit vestimenta sua, et induitus
est sacco: spargēs cinerē capiti
et in platea medie ciuitat; voce magna
clamabat ostēdēs amaritudinē animi
sui: et hoc eiulatu vscz ad fores palatiū
gradiēs. Nō ei erat licitū induitū sacco
aulā regis intrare. In oībus qz puinc
ijs oppidis ac locis ad q crudele regis
dogma peruenierat. planctus ingens e
rat apud iudeos ieuniū. vulnatus et fle
tus sacco et cinere multis p stratu vtē
tib;. Ingressē autē sunt puelle hester et
eunuchi nunciauerūtq; ei. Qđ audiēs
confaternata est. et vestē misit vt ablato
sacco indueret eā. Quā accipe noluit.
Accitoq; athach eunicho quē rex mini
strū ei dederat pcepit vt iret ad mardo
chēum et disceret ab eo cur hoc faceret
Egressusq; athach iuit ad mardochēū:
et inuenit eū stante i platea ciuitat; an
ostiū palatiū. Qui indicauit ei oia q ac
ciderat quō amā pmisisset vt in thesau
ros regis pro iudeorū nece in ferret ar
gentū. exemplar qz edicti qđ pendebat
i suis tedit ei vt regine onderet et mo
neret eā vt intraret ad regē: et dep̄caref

eum p populo suo. Regressus athach
nūciauit hester oia q mardochaeus dire
rat. Que respōdit ei et iussit ut diceret
mardochaeo. Hēs serui regis et cūcte q
sub ditione eius sunt norūt puincie p
siue vir siue mulier nō vocat? interius
atriū regis intrauerit: absq; villa cūctas
tōne statim interficiāt. nisi forte rex au
ream virgā ad eū terēderit, p signo cle
mentie. atq; ita possit viuere. Ego igit
quō ad regez intrare potero. q tringita
iam dieb non sum vocata ad eū. Qđ
cū audisset mardochaeus. rursum man
davit hester dicens. Ne putes q aīam
tuā tñm liberes: qz in domo regis es pre
cūctis iudeis. Si enī nūc silueris per
aliā occasiō liberabūt iudei et tu et
domus patris tui pibitis. Et quis no
uit vtrū idcirco ad regnū peneris: vt in
tali tpe parareris? Rursumq; hester h
mardochaeo verba mandauit. Glade et
cōgrega oēs iudeos quos in suis repe
reris et orate p me. Nō comedetis et nō
bibetis trib⁹ dieb et tribus noctib;, et
ego cū ancillulis meis similiter ieuna
bo: et tūc ingrediar ad regē oīra legē fa
ciēs nō vocata: tradēsq; me morti et pi
culo. Iuit itaq; mardochaeus et fecit oia
que hester pceperat. V

Je aut tertio induita est hester
d regalib⁹ vestimentis et stetit in
atrio dom⁹ regie qđ erat interi
us cōtra basilicā regis. At ille sedebat
sup soliū suū in cōfistorio palatiū cōtra
ostiū domus. Lung⁹ vidisset hester re
ginam stantē placuit oculis eius et ex
tendit cōtra eam virgā aureā quā tene
bat manu. Que accedens osculata est
luminitate virge eius: dixitq; ad eā rex
Quid vis hester regina? Que ē petitio
tuā. Etia si dimidiā partē regni petie
ris dabis tibi. At illa rñdit. Si regi pla
cet obsecro vt venias ad me hodie et a
man tecū ad cōiuiniū qđ parauit. Sta
timq; rex vocate inq; cito aman vt he
ster obediāt voluntati. Celerūt itaq; rex
et aman ad cōiuiniū qđ eis regina pau
rat. Duxitq; ei rex postq; vinum biberat

Hester

abundanter. Quid petis ut detur tibi: et pro qua re postulas? Eiam si dimidia regni mei petieris impetrabis. Cui r̄ndit hester. Petition mea et p̄ces sunt iste. Si inueni in cōspectu regis gratia et si regi placet ut de te mihi qđ postulo et meā impleat petitiōnē; veniat rex et amā ad cōuiuiū qđ paraui eis et cras aperiā regi voluntatē meā. Egressus ē itaq; illo die amā let⁹ et alacer. Cūq; vi disset mardochēū sedentem ante fores palati⁹ et nō solū nō assurrexisse sibi sed nec motū quidem de loco sessionis sue indignatus est valde et dissimulata ira reuersus in domuz suā quo cauit ad se amicos suos et c̄ares vrorē suā et exposuit illis magnitudinē diuiciariū suaz filiorūq; turbā et q̄zta eū gloria sup oēs p̄cipes et seruos suos rex eleuasset. Et post hec ait. Regina q̄z hester nullū aliū vocauit ad cōuiuiū cū rege p̄ter me: aspud quā etiā ceas cū rege p̄asur⁹ sum. Et cū hec oīa habeā nihil me habere puto q̄dū videro mardochēū iudeū sedē te ante fores regias. Responderūtq; ei c̄ares vrorē ei⁹ et ceteri amici. Iube parari excelsam trabē hñtem altitudinis quinq̄inta cubitos et dic mane regi ut appendas sup eā mardochēus et sic ibis cū rege letus ad cōuiuiū. Placuitq; ei cōsiliū et iussit excelsaz p̄parari crucem.

Octē illā durit rex VI

n insomnem: iussitq; sibi afferri historias et annales priorū temp̄orū

Que cum illo p̄sente legerent: ventuz est ad illū locū ubi scriptū erat quō nū ciasset mardochēus insidiās bagathan et thares eunuchoz: regū asuerū iugulare cupientiū. Qđ cū audisset rex ait. Quid p̄ hac fide honoris ac p̄mij mardochēus cōsecut⁹ est? Dixerūt ei serui illī ac ministri. Nihil oīo mercedis ac cepit. Statig rex. q̄z est inq̄t in atrio? Amān quippe interi⁹ atriū dom⁹ regie intrauerat ut suggereret regi. et iuberet mardochēum affigi patibulo qđ ei fuerat p̄paratū. Respondebat pueri. Amā stat in atrio. Dixerūt rex: ingredias Cūq;

esset ingressus ait illi. Quid debet fieri viro quē rex honorare tē iuderat? Cogitans aut̄ in corde suo aman et reputās q̄ nullū aliū rex nisi se vellet honorare: r̄ndit. Homo quē rex honorare cupit tebet indui vestib⁹ regis, et imponi sup equū q̄ de sella regis est, et accipe regiū diadema sup caput suū, et prim⁹ de regis principib⁹ ac tyrānis teneat equū eius et p̄ plateā civitatis incedens clāmet et dicat. Sic honorabit quemcūq; rex voluerit honorare. Dixerūt ei rex Festina et sumpta stola et equo fac ut locutus es mardochēo iudeo q̄ sedet ante fores palati⁹. Laue ne quietib⁹ de his q̄ locutus es pretermittas. Tulit itaq; aman stolā et equū iudicūq; mardochēum in platea civitatis: et impositū eq̄ precedebat atq; clamabat. Hoc honore cōdignus est quemcūq; rex voluerit honorare. Reuerlusq; est mardochēus ad ianuam palati⁹ et amā festinauit ire in domū suam lugens et operto capite: marravitq; c̄ares vrori sue et amicis oīa q̄ enenissent sibi. Cui responderūt sapientes quos habebat in cōsilio et vror ei⁹. Si te seie iudeoz est mardochē⁹ ante quē cadere cepisti. nō poteris ei resistere sed cades in cōspectu eius. Adhuc illis loquētibus venerūt eunuchi regis et cito eū ad cōuiuiū quod regina parauerat p̄gere cōpulerūt.

VII

Intrauit itaq; rex et aman ut bibent cū regina. Dixerūt ei rex etiā secunda die postq; vino in caluerat. Que est petitio tua hester ut det tibi et qđ vis fieri? Etiā si dimidiās p̄ regni mei petieris impetrabis. Ad quē illa r̄sedit. Si inueni gēaz in oculis tuis o rex et si placet dona mihi animaz meā p̄ qua rogo p̄plm meū p̄ quo obsecro. Traditi enī sumus ego et p̄pls meus ut p̄teramur iugulemur et peamus Atq; utinā in seruos et famulas rende remur eis tolerabile malū et gemēs ta cerem: nunc autez hostis noster est cuius credulitas redundat in regem. Respondētq; rex asuerus ait. Quis est iste

ff

et cuius potentie ut huc audeat facere? Dicitur hester. Hostis et inimicus noster est aman. Quod ille audiens illico obstupuit: vultus regis ac regie serre non sustinens. Rex autem iratus surrexit et de loco suum intravit in horum arboribus confitum. Aman quod surrexit ut rogareret hester reginam per aia sua: intellexit enim a rege sibi paratum malum. Qui cum reveritus esset de horto nemoribus confito et intrasset suum locum repperit amam superlectum corruisse in qua iacebat hester et ait. Etiam reginam vult opprimere me pente in domo mea. Nec dum verbū de ore regis exierat et statim opuerunt facie ei? Dicitur arlona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis. En lignum quod paraerat mardocheo qui locutus est per regem stat in domo aman his altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex. Appende eum in eo. Suspensus est itaque aman in patibulo quod parauerat mardocheo et regis ira quieuit.

VIII.

Je illa dedit rex asuerus hester regine domum aman aduersari iudeorum et mardochae ingressus est ante faciem regis. Confessa est enim ei hester quod esset patruus suus. Tulerat rex a nullo quem ab aman recipi iussuerat et tradidit mardochae. Hester autem constituit mardochaeum super domum suam. Nec his contenta procedit ad pedes regis: fleuitque et locuta ad eum oravit ut malitiā amam agite et machinatores eius pessimas quas ex cogitauerat contra iudeos iuberet irritas fieri. At ille ex more sceptri aureum precepit manu quod signum clemētie monstrabat. Illaque surgens stetit ante eum et ait. Si placet regi et si inueniatur in oculis eius et de peccato mea non videatur esse tria. ob obsecro ut nouis epulis veteres amam lete insidiatoris et hostis iudeorum quibus eos in cunctis regis paupertatis perire precepit corrigatur. quod enim potero sustinere neceps et interficeretur populi mei. Reditus rex asuerus hester regis et mardochae iudeo domum amam recessi hester regine et ipsum iussi affigi cruci. quod ausus est manu mis-

tere in iudeos. Scribete ergo iudeis si cut vobis placet ex regis noie: signates lass anulo meo. Nec enim consuetudo erat ut epulis quod ex regis noie mittebant et illius anulo signata erat nemo auderet tradicere. Accitisq; scribis et libras regis. erat autem tpus tertij mensis qui appellatur siban. viceima et tercia illius die scripte sunt epule ut mardochaeus voluerat ad iudeos et ad principes procuratoresq; et iudices. quod centum viginti septem per viuimus ab india usq; ethiopiam profidebatur per viuimus atque per viuimus populo iuxta linguas et lass suas. et iudeis: publicare poterat et audire. Speciebus epistole quod regis noie mittebant anulo illius obligatae sunt et missa per veredarios quod per omnes per viuimus discurretes. veteres lass nouis nuncius proveniret. Quibus impetravit rex ut cōuenirent iudeos per singulas ciuitates et in unum preciperet agere gari ut starent per aiabas suis et omnes inimicos suos cum coiugib; ac liberis et viuiversis domib; interficerent atque detinarent. Et constituta est per omnes per viuimus una vltoris dies. id est terciadecima die mensis duodecimi ad arsum epule hoc fuit ut omni terris ac populis qui regis asueri subiacebatur imperio notum heret paratos esse iudeos ad capiendam vindictam de hostibus suis. Egressiq; sunt veredarij celeres nuncios praferentes. et edictum regis pendit in suis. Mardochaeus autem de palatio et de conspectu regis egrediens fuisse gebat vestib; regis hiacinctinis vicis et aerinis coronam auream portans in capite et amictus serico pallio atque purpureo. Omnis ciuitas exultauit atque letata est. Judeis autem noua lux oriri visa est gaudium honor et trepidium. Apud omnes populos urbes atque per viuimus quoctuus regis precepta veniebant mira exultatio epule atque coniuncta et festus dies intantum ut plures alterius gentis et secte eorum religioni et ceremoniis iungentur. Grandis enim cunctos iudeos in noi terror inuaserat.

Hester

Gitur duodecimi mensis quē adar vocari ante iam diximus terciadecima die qn̄ cūctis iudeis intersectio pabat. et hostes eoz in hiabāt sanguini versavice supiores iudei esse ceperūt et se de adueriarq̄ vindiicare. **L**oḡ regatq̄ sunt p singulas ciuitates et oppida et loca: ut extenderēt manū ptra iūnūcos et psecutores suos Nulli q̄ ausus ē resistere eo q̄ oēs palplos magnitudinileorū formido pene traret. **N**isi et pūnciāz iudices duces et pcuratores. oīlq̄ dignitas q̄ singulis locis et opib⁹ perat: excollebat iudeos tū more mardochei q̄ē principē esse palati et plurim⁹ i posse cognouerat. **F**ama q̄ noīs ei? crescebat q̄dādie et p cunctorū oracolitabat. Itaq̄ pcesserūt iudei inimicos suos plaga magna et occiderūt eos reddētes eis qd̄ fīoī pauerat face re: inēm̄ ut etiā in suis quingētos viroī intercederet extra decē filios aman agagite hostis iudeorū. **Q**uoz ista sunt noīa: pharsandathā et telpōnī et spa ta et phorata et adalia et aridatha et epīxē mesca arisai et aridai et vaisatha. Quos cum occidissent: p das te substātis eo rū agere noluerūt. **S**iatis numerus eoz q̄ occisi erāt in suis aī regē relat̄ est. Qui dixit regine. In urbe suis interfecēt iudei quingētos viros et alios decē filios amā. **Q**uantā putas eos exercere cedē vniuersis pūncijs. Quid ultra postulas et quid vis ut fieri iubeā. **C**ui illa r̄ndit. Si regi placet tēt pāas iudeis ut sicut fecēt hodie in suis sic et cras faciat. et decē filij aman in patibulis suspendant̄. Precepit rex ut ita fieret. **S**iatis in suis pēpēdit edictū et decē filij amā suspensi sunt. Cōgrediatis iudeis quartadecima die mensis adar intersecti sunt in suis trecenti vii. nec eoz abillis direpta substātia est. sed p oēs pūncias q̄ ditioni regis subiacebat. p aīab⁹ suis stetēt iudei. intersectis hostib⁹ ac psecutorib⁹ suis int̄m̄ ut septuagintaquinq̄ milia occisorū implerent; et nullus de substātis eorum

quicq̄ cōtingeret. Dies aut̄ tercius de cīmus mensis adar unus apud oēs in terce: tōnis fuit et quartadecima die cēdere tēfierūt. quē p̄stituerūt esse solennē vt in eo tpe teinceps vacaret epul̄ gaudio atq̄ cōiuīns. At hi q̄ in urbe suis cedere exercuerāt terciodecimo et quartodecimo die eiusdē mēsis i cede versati sunt: quicdēcimo aut̄ die p̄cūtere tēfierūt. Et idcirco eundē die p̄tituerūt solennē epulaz atq̄ leticie. **H**i vero iudei q̄ in oppidis nō muratis ac villis morabant̄. quartumdecimū diē mēsis adar cōiuīoz et gaudiū decreuerūt: ita ut exultēt i eo et mittat sibi mutuo p̄tes epulaz et ciboz. **S**cripsit ita: q̄ mardochē oīa hec et lēis cōprehensa misit ad iudeos q̄ in oīb⁹ regis prouincijs morabant̄ tā de vicino positis q̄ pculot quartādecimā et quintamdecimā diē mēsis adat, p festis suscipiet̄. et reuertente sp anno solēni celebrarēt honore: q̄r in ip̄is dieb⁹ se vlti sunt iudei de inimicis suis: et luci? atq̄ tristitia in hilātātē gaudiūz cōuersi sunt essent q̄ dies iste epularū atq̄ leticie et mitteat̄ sibi uicē ciboz p̄tes. et pauperib⁹ manuscula largirent̄. Suscepuntq̄ iudei in solennē titū cūcta q̄ eo tpe fas cere cepant et q̄ mā dochus lēis raciēda mādauerat. **E**lm̄ enī fīnū amadas thi stirpis agag hostis et aduersarius iudeorū cogitauit h̄ eos malūvt occideret illos atq̄ teleret. et misit phur qd̄ nēa lingua vētis in sortē. et postea ingressa est hester ad regē obsecrēt ut conatus ei? lēis regis irriti fieret. et malū qd̄ cōtra iudeos cogitauerat reuertet̄ in caput eius. Deniq̄ et ip̄m et filios eius assiterunt cruci: atq̄ ex illo tpe dies asti appellati sunt phurim. i. sortium. eo q̄ phur. i. sors in veniam missa fuerit. Et cūcta q̄ gesta sunt eple. i. libri huius rō lumine cōtinēt̄: queq̄ sustinuerūt et q̄ teinceps immutata sunt suscepunt iudei sup se et semē suū. et sup cūctos q̄ religioni eoz voluerūt copulari ut nali liceat duos hos dies absq̄ solēnitate

transfigere quos scriptura testat. et cetera experunt tpa annis sibi iugiter succedentibz. Isti iunct dies quos nulla vniqz telebit obliuioz p singulas generationes cuncte in toto orbe punitie celebrabunt. nec est vlla ciuitas in qua dies phurim id est sortiu nō obseruent a iudeis et ab eoz progenie q his ceremonijs obligata e. Scripterutq hester regina filia ab iahil et mardochaeus iude etiam scdazepi stola ut omni studio dies ista solenis sanctificet in posteru. Et miserunt ad omnes iudeos qui in centu vigintiseptem prouincijs regis asueri versabantur ut haberent pacem et suscipient veritatem obseruantes dies sortiu. et suo tpe cu gaudio celebraret sic ut constituerat mardochaeus et hester. Et illi obseruanda suscepit a se et a semine suo ieunia atq clamores et sortiu dies et omnia q libri huius qui vocat hester historia continentur. X

Ex vero asuerus omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias: cuius fortitudo et imperium et dignitas atq sublimitas qua exaltavit mardochaeum scripta sunt in libris mediorum atq psariorum quo mardochaeus iudaici generis secundus a rege asuero fuerit et magnus apud iudeos et acceptabilis plebi stratum suorum: quod bona populo suo et loquens ea q ad pacem seminus surpimente rent. Que habent in hebreo plena fide expressi. hec autem que sequuntur scripta repperi in editio vulgata q grecorum lingua et lexis continentur et interim post finem libri hoc capl'm serebaf qd iuxta sue custinem nam obelo. i. veru pnotauim?

Dixitq mardochaeus. A deo facia sunt ista. Recordatus suj somni qd videram hec ead significatis: nec eoz quicquam irritu fuit. Maru' fons qui crevit in fluuio et in luce soleq cōuersus est et in aquas plurimas redundauit: hester est quā rex accipit virorū et voluit esse reginā. Duo autem dracones. ego sum et aman. Gentes q cōuenierant hi sunt qui conati sunt dele re nomine iudeorum. Gens autem mea israel ē que clamauit ad dñz et saluū fecit p̄lm

suū liberauitq nos ab oibz malis et fecit signa magna atq porteta inter gentes et duas sorores esse pcepit vna p̄li dei taliterā cūctaz gentium. Ceteraz vtrazq soror in statutu ex illo iā tpe corā deo vniuersis gentibz et recordari? est dñs p̄li sui ac misericordia hereditatis sue. Et obseruabantur dies iuste in mese adar. quartadecima et quintadecima die eiusdem mēsis cu oī studio et gaudio in vnu certu p̄li p̄gre gati in cunctas deinceps generationes populi israel.

XI

Anno qd regnabit ptolomeo et cleopatra attulerunt dosit he q se sacerdotē et leuitici generis serebat. et ptolomeus filius ei hāc epiaz phurim quā dixerunt interpretata esse lysimachū ptolomei filiu in hierusalem. Hoc qd principiū erat in edito vulgata qd nec in hebreo nec apud vnu fert interpretū. Anno scdō regnante artaxerxes maxio prima die mēsis nisan videlicet sommum mardochens filii iaheri filii semeli filii cis de tribu beniamini. hō iudeus q habitabat in vrbe susis vir magnus et inter primos aule regie. Erat autem de eo nūero captiuorum qd transstulerat nā buchodonosor rex babilonis de hierosolimā cū iechonia rege iuda. et hoc ei sommum fuit. Apparuerunt voces et tumultus tonitrua et terremotus et perturbatio super terrā. et ecce duo dracones magni paraticz q se in preliū ad quorum clamorem cuncte civitate sunt natōs ut pugnarēt q gente iustorum. Fuitq dies illa tenebrarū et discrimitis et tribulatiōis et angustiis et inigens formido super terrā. Et turbataq est gens iustorum mentū mala sua. et p̄parata ad mortem. Clamaueruntq ad teum. et illis vociferantibz fons parvus crevit in fluuio maximū. et in aquas plurimas redundauit. Lux et sol ortus est et humiles exaltati sunt et deuoraunt inclitos. Quod cum vidi set mardochaeus et surrexisset de stratu cogitat qd deus facere vellet et fixum habebat in animo scire cupiēs quid significaret somnum.

XII

Hester

m **Q**uabat autē eo tpe in aula regis cū bagatha et chara eunuchis regis q̄ianitores erāt patiti. Lūq̄ intellexisse cogitatōes eoz et curas diligēti? puidisset; didicit q̄ co narent in regē artaxerxē manus mitte re. et nūcaue sup eo regi. Qui de vtro; q̄ habita q̄stio ne cōfessos iussit adduci ad morte. Rex autē qđ gestū erat scripsi in cōmentarijs. Sed et mardochē rai memorā lēi tradidit. H̄ecepitqz ei rex vt in aula palati moraret datis ei p̄ delatione munib⁹. Amā vero filius amadathi bageus erat gloriofissi mus corā rege. et voluit nocere mardocheo et pplo eius. p̄ duob⁹ eunuchis regis q̄ fuerāt interfici. Hucusq̄ p̄femi um: q̄ sequuntur in eo loco posita erant vbi scriptū est in columine. Et diripue rūt lona vel substitias eoz. Que in sola vulgata editōe repperimus. Epistola autē hoc exemplar fuit. **XIII**

r **E**x maximis artaxerxes ab ini dia vscq̄ ethiopiā centū viginti septē p̄uinciar̄: principib⁹ et du cibus q̄ eius impio subiecti sunt salutē. Cū plurimis getib⁹ imp̄are. et vniū suū orbem mee dictioni subiugasse: volui nequaq̄ abuti potētie magnitudine s̄ clementia et lenitate gubernare subiectos: vt absq̄ vlo terrore vitaz filētio trāsīgētes optata cūctis mortalib⁹ pa ce frueretur. Querēte autē me a cōsilia rijs meis quō possit hoc impleri: vnuis q̄ sapientia et fide ceteros precellebat. et erat post regē secund⁹ aman noīe indi cauit mihi in toto orbe terraz pp̄lm eē dispsum q̄ nouis vteref legib⁹. et q̄ oīm gentiū. Suetudinē faciēs regū iussa cō teneret. et vniuersaz cōordiā nationū sua diffensione violaret. Qđ didicisse mūvidentes vñā gentē rebellē aduersus oīb⁹ hom̄ē genus pueris vti legib⁹. n̄ilq̄ iussionib⁹ cōtraire et turbare subiectarū nobis. p̄uinciarū pacē atq̄ cor diā. iussim? vt quoscūq̄ aman qui oīb⁹ p̄uincij p̄positus est. et secundus a re ge. et quē patris loco colimus mōstra-

uerit. cū cōingib⁹ ac libertis vleanc⁹ ab inimicis suis. nullusq̄ eoz misereat q̄r cadecima die duodecimi mensis adat anni p̄ntis vt nephari hoies uno die ad inferos descendentes reddat impe rio nō pacē quā turbauerat. Huculq̄ exemplar ep̄le. Que sequuntur post eum locum scripta reperi. vbi legitur Pergēlq̄ mardochēus fecit oīa que ei mādauerat Iester: nec tñ habet i hebraicū. Mardochē autē deprecat⁹ est dñm memor oīm op̄m eius: dicit Dñe dñe rex oīpo: ens. in ditione enī tua cuncta sunt polita. et nō est q̄ possit tue resistere voluntati: si deceueris saluare isrl. Tu fecisti celū et terrā. et quicqd celi ambitu cōtinef: dñs oīm es. nec est qui resistat maiestati tue. Cūcta nosti et scis q̄r nō p̄supbia et cōtumelia et aliqua glorie cupiditate fecerim hoc. vt n̄ adorare am̄i supbissimū. libenter enī p̄ sa lute israel etiā vestigia pedū ei⁹ deosciulari parat⁹ esse: sed timui ne honore dei mei transserre ad hoīem. et ne quē q̄ adorarē: excepto deo meo. Et nūc domine rer̄ deus abraā. miserere pli tui: q̄r volūt nos inimici nostri pdere: et hereditatē tuā telere. Ne despicias partē tuam quā redemisti de egypto. Exaudi deprecationē meā et p̄pitius esto sorti et funiculo tuo. et cōuerte luctū nostrū in gaudiū. vt viuentes laudemus nos men tuū dñe. et ne claudas ora te canētiū. Ois q̄z israel pari mēte et obsecrātōne clamauit ad dñm: eo q̄ eis certa mors impenderet. **XIII**

h **E**ster q̄z regina cōfugit ad dominiū: paues p̄culū qđ immis nebat. Lūq̄ deposuisset vestes regias fletib⁹ et luctui apta induimēta suscepit. et p̄ vnguetis varijs cinere et stercore impleuit caput. et corp⁹ suū humiliavit ieunis: oīaq̄ loca in q̄b⁹ ante letari cōsueverat. criniū laceratōne p̄pleuit. Et deprecabat dñm deū israel dices. Dñe mi q̄ rex nōst̄ es solus ad iuuia me solitariā et cui⁹ p̄ter te nullus

est auxiliator alius. **P**ericulus meū in
māib⁹ meis est. Audiui a patre meo
qđ tu dñe tulisses isrl de cūctis gētib⁹. et
p̄es nostros ex oīb⁹ retro maiorib⁹ su
is vt possideres hereditatē sempiternā
fecisti qđ eis sicut locut⁹ es. **N**eccaui⁹
in cōspectu tuo. et idcirco tradidisti nos
in man⁹ inimicorū n̄oz. **C**olui⁹ enī
deos eoz. **J**ust⁹ es dñe. Et nūc eis nō
sufficit qđ durissima nos opprimūt ser
uitute: sed robur manū suarū idoloꝝ
potētie deputātes volūt tua mutare p
missa. et de lere hereditatē tuā et claude
re ora laudantū te atqđ extingue re glo
riā tēpli et altaris tui. vt aperiāt ora gē
tiū et laudet idoloꝝ fortitudinē. et p̄di
cēt carnalē regē in sempiternū. **N**e tra
das dñe sceptrū tuū his qđ nō sunt. ne
rideat ad ruinā n̄am. **S**uerte cōsiliū
ez sup eos: et eū qđ in nos cepit seuire
dispde. **O**mēto dñe et ondē te nobis i
tpe tribulatōis n̄e. et da mihi fiduciaz
rex deoz et vniuerse p̄tatis: tribue fmo
nē xpositū in ore meo i cōspectu leonis
et trāffer cor illi⁹ in odiū hostis n̄i. vt et
ip̄e pereat et ceteri qđ ei p̄sentiūt. **N**os
aut libera i manu tua et adiuua me nul
lū aliū auriliū hñtē nisi te dñe. qđ habes
oīm sciaz. et nosti qđ oderim glaz iniqz
et detester cubile incircūcisoz et oīs alie
nigene. **T**u scis nccitatē meā qđ alvni
ner signū supbie et gle mee qđ est sup
caput meū in dieb⁹ ostētatiſ mee. et de
tester illud qđ si pannū mēstruate: et nō
portē in dieb⁹ filētij mei: et qđ nō come
derim i mēsē aman. nec mihi placuerit
suuī reg⁹ et nō biberi vīnū libaminū.
et nūqđ letata sit acilla tua ex qđ huc trā
lata sū vīc in pñtē diē: nisi i te dñe de
abraā. **D**e fort⁹ sup oīs exaudi vocē eoz
qđ nullā alia spē hñt. et libera nos de ma
nu iniqz et erue me a timore meo. **H**ec
qđ addita repperi i editōe vulgata. **XV**

Lmadauit ei haud dubiū qđ
ester mardochē. vt ingredereſ
ad regē: et rogaret p̄ p̄lo suo et
p̄ patria sua. **M**emorare inq̄t diez hñi
licitate tue. quō nutrita sis i manu mea

qđ amā secūdus a rege locutus est ḡtra
nos in mortē. et tu inuoca dñm. et loq̄re
regi p̄ nob̄ et libera nos de morte. **N**ec
nō iūia qđ subdita sunt: i editōe vulgaſ
ta reperi. **D**ie aut̄ tertio depofuit vestis
mēta ornat⁹ sui et circūdata est gla sua.
Cūqđ regio fulgeret habitu et inuocatō
oīm rectore et salvatōre dñm. assumpſic
duas famulas. et sup vñā qđē inniteba
tur qđ si p̄ deliqz et nimia teneritudine
corp⁹ suū ferre nō sustinēs: altera aut̄
famulaꝝ seqbat dñiam. de fluētia in hu
mū indumenta sustētās. **I**psa aut̄ roſeo
colore vultū p̄fusa. et ḡcis ac nitentib⁹
oclis tristē celabat aim et nimio timore
ptractū. **I**ngressa igīt cūcta p̄ ordinez
ostia. stetit p̄ regē vbi ille reſidebat sup
soliū regni sui induit⁹ vestib⁹ regis au
roqđ fulgēs et p̄cōsis lapidib⁹. eratqđ ter
ribilis aspectu. **C**ūqđ eleuasset facie et ar
detib⁹ oclis furorē pectoris indicatōz: re
gina corruit et in palorē colore mutato
lassuz sup acillulā reclinavit caput. **E**ō
uertitqđ de spm reg⁹ in māsuetudinē et
festin⁹ ac metuēs exiliuit de solio et sustē
tans eā vñis suis donec rediret ad se:
his vñbis blandiebat. **Q**uid hēs hester
Ego sum frater tu⁹: noli metuere. nō
morier. **N**ō enī p̄ te sed p̄ oīb⁹ hec lex
cōſtituta est. Accede igīt et tāge sceptrū
Cūqđ illa reticeret tulit aureā virgā et
posuit sup collū ei⁹. et osculatus est eā et
ait. **C**ur mihi nō loq̄rl. Que respōdit
Vidi te dñe qđ: angelū dei. et p̄turbatū
est cor meū p̄ timore gle tue. Glade ei
mirabilēs dñe. et facies tua plena ē gra
tiarū. **C**ūqđ loq̄ref rursus corruit et pe
ne exanimata ē. **R**ec aut̄ turbabat⁹ et oīs
ministri ei⁹ consolabat⁹ eū. **E**xemplar
epistole regis artaxerxis quā p̄ iudeis
ad totas regni sui puincias misit: qđ et
ip̄m in hebraico volumie nō habetur.

Ex magn⁹ artaxerxis **XVI**
ab india vñzethiopiā centūvi
gintiseptē puincias ducib⁹ ac
principib⁹ qđ nostre iuſſioni obediūt. fa
lūtē dicit. **M**ulti bonitate principū et
bonore qđ in eo collat⁹ ē. et abusiſ sunt in

Prologus

superbiā et nō solū subiectos regib⁹ ni
tuntur opprimere; sed datā sibi gloriā
nō ferētes; in ipso qui de ierū molū
tur insidias. Nec cōtentis sunt gratiās
nō agere bñficijs: t̄ hūanitatib⁹ in se iu
ra violare: sed tei quoq; cūcta cernētis
arbitrari se posse fugere sententiā. Ec
int̄m relātie p̄p̄cūt. vt eos q̄ credi
ta sibi officia diligēter obseruāt. et ita
cūcta agūt vt oīm laude digni sint. mē
daciōz cūniculūs cōuenēt subuertere dū
aures principū simplices ex sua natura
alioz elīmātes. callida fraude decipiūt.
Que res t̄ ex veterib⁹ p̄baſ histōrijs. et
ex his q̄ gerūnt q̄tidie. quō malis q̄ un
dā suggestionib⁹ regū studia deprauenēt.
Cūn puidendū est paci oīm puinciarū.
Nec putare debetis si diuersa iubeam⁹
ex animi nī re nre leuitate: sed p̄ q̄lita
te t̄ necessitate tpm: vt reipublice po
scit utilitas ferre iniam. Et vt manife
stius qđ dicim⁹ intelligatis. Amā fili⁹
amadathi. et aio t̄ gēte macedo. alien⁹
qz a psarū sanguine. t̄ pietatē nēam sua
crudelitate p̄cumulās: p̄egrin⁹ a nobis
suscep⁹ est: et tantā in se exptus hūa
nitatē vt p̄ nōster vocare. et adorare
ab oīb⁹ p̄st regē secund⁹. q̄ int̄m arro
gantie tumorē sublat⁹ est. vt regno pri
uare nos niteret t̄ spiritu. Nā mardo
chē cū? fide et beneficij⁹ viuini⁹ t̄ cō
sortē regni nostri hester. cū oī gē te su
nouis quibusdā atq; inauditis machi
nis expertiuit in morē. hoc cogitans vt
illis intersectis insidiaret nre solitudi
ni. et regnū psarū trāfferet in mace
donas. Nos aut̄ a p̄simo mortalium
iudeoz neci destinatos. in nulla pe. ut?
culpa repperim⁹ ſz ecōtrario iustis vtē
tes legib⁹. et filios altissimi et maximi
semperq; viuētis dei cui⁹ beneficio t̄ pa
trib⁹ nēis t̄ nobis regnū est traditū. et
vſq; hodie custodif. Cūn eas lēas quas
sub noīe nō ille dixerat sciatis esse irri
tas. P̄o quo scelere anne portas hui⁹
verbis. i. ſufijs: et ipe qui machinat⁹ est
et oīs cognatio eius pendet in patib⁹
lis: nō nobis. sed deo reddēte ei qđ me

ruit. Hoc aut̄ edictum qđ nunc metis
mas in cunctis vrbib⁹ p̄ponatur vt li
ceat iudeis vti legib⁹ suis. Quib⁹ debe
tis esse amīniculo vt eos q̄ se ad ne
cem eoz parauerat possint interficere:
terciadecima die mensis duodecimi q̄
vocat adar. Hanc enī diē deus omnipo
tēs memoris t̄ luctus ei⁹ verrit in gau
diū. Cūn et vos inter ceteros festos dis
es hanc habetote diē et celebrete eam
cū om̄ni leticia: vt et imposterū cognos
cantur oēs qui fideliter p̄sūs obediunt
dignā p̄ fide recipere mercedē. qui aut̄
insidianē regno eoz: perire pro scelere.
Q̄is aut̄ p̄uinctia et ciuitas que nolue
rit solēnitatis huius esse particeps gla
dio t̄ igne pereat. t̄ sic deleaf vt nō solū
hōib⁹: sed etiā inuia bestijs sit in sempi
ternū p̄ exēplo p̄temp⁹ t̄ inobedietie.

Explicit liber hester. Incipit prologus
in Job s̄m translationē septuaginta

Q̄zor p̄ singulos scriptu
re diuine libros aduersa
riorū r̄ndere in ledictis
qui interpretationē meā
reprehensionem septua
ginta interpretū criminant: quāl nō
apud grecos aquila symmachus t̄ theo
dotion. vel verbū e vclvē sensum e
sensu. vel ex vtrōq; cōmixtū t̄ medie tē
peratū genus translatōis expresserint
et om̄nia veteris instrumenti columnā.
Origenes obelis asteriscisq; distinx
rit: qz vel additos vel theodotione sum
ptos translationi antique inseruit pro
bans defuisse quod additū est. Discat
igif obrectatores mei recipere in toto
quod in partib⁹ suscep̄t. aut interpre
tationē meā cū asteriscis suis rādei
re. Neq; enī fieri potest vt quos plura
intermisſe suscep̄t nō eosdē etiā
in quibusdā errasse fateant. p̄cipue in
job: cui si ea q̄ sub asteriscis addita sunt
subtraxeris pars maxima tētruncabis
tur. et hoc dumtarat apud grecos. ceter
rum apud latinos ante eam transla
ff iii